

по вече , не желе съ Русскый языкъ; за-
 что то почти всичкы-ты тыя измѣненія и ис-
 правленія сж само на правописаніе-то. Въ ста-
 ры-ты ржкописы има буквы ж и ѡж , има и ѣ
 въ срѣдж-тж на рѣчи-ты. Въ всичкы-ты слу-
 чии, дѣто въ ржкописы-ты ся намирять тыи
 буквы, въ Българскый языкъ ся чюе единъ осо-
 бенъ гласъ, кой-то не е употрѣбителенъ въ дру-
 гы-ты Славянскы нарѣчія; а Руссы-ти тамъ дѣто
 има ж , изричять у, на мѣсто ѡж употрѣблявать
 ю, дѣто има ѣ всрѣдъ рѣчь, въ тѣхныи говоръ
 ся чюе о , а дѣто има ѡ, тамъ ся чюе е. Напр,
 Въ стары-ты ржкописы ся пише ржка, бо жся
 длгъ сънъ, пръсть, крѣсть; Българ-
 ски ся изричя пакъ така: ржка, бо жся-
 длгъ, сънъ пръсть, крѣсть, а Рус-
 си-ти говорятъ рука, боюся, долгъ, сонъ,
 персть, крѣсть. За това Руси-ти, кога сж
 исправяли Црьковны-ты квигы, измѣнили сж въ
 тѣхъ, спорядъ свое-то нарѣчіе , буквж ж на у,
 ѡж на ю, и въ срѣдж-тж на рѣчи-ты сж писали
 о вмѣсто ѣ и е вмѣсто ѡ. Да забѣлѣжимъ, че
 дѣто въ стары-ты ржкописы има буквы ж , ѣ,
 ѡ, двѣ-ты послѣдни всрѣдъ рѣчь. Въ тыя слу-
 чии почти всичкы-ты Славянскы нарѣчія отли-
 чать по нѣчто едно отъ друго. Освѣнь выше-
 показаны-ты измѣненія Руси-ти сж нарядили
 спорядъ языка си , да ся пише и въ Црьков-